

[Miljøministeren]

inddrage Miljø- og Planlægningsudvalget i det konstruktive arbejde, jeg håber vil komme til foråret vedrørende den nye lovgivning på dette område, hvor mit udgangspunkt selvfølgelig vil være ikke at svække, men at styrke miljøinteresserne. Jeg tror, at de kan styrkes ved, at vi forenkler på nogle områder, altså at vi er mere opmærksomme på de større spørgsmål end på detaljerne. Det betyder ikke, at f.eks. småbiotoper ikke skal fredes; det er ikke det, der ligger i mit begreb »detaljerne«.

De spørgsmål, som fru Margrete Auken nævnte i forbindelse med skovloven, synes jeg vi skal drøfte i forbindelse med udvalgsarbejdet, inklusive spørgsmålet om 10-års-reglen. Jeg vil ikke her love noget med hensyn til, hvordan vi ender, men blot sige, at jeg selvfølgelig vil høre på de argumenter, der er.

I øvrigt er jeg, som fru Margrete Auken ved, meget optaget af bøgeskovene. Hvis man går tilbage i Det Radikale Venstres valgudsendinger, vil man kunne se, at vi sågar har brugt en hel valgudsending eller i hvert fald en del af en valgudsending netop på bøgeskoven, så den har altså vores bevågenhed.

Jeg kan i øvrigt også oplyse, at vi under nogle diskussioner i ministeriet overvejede, om vi ikke også på det grønne område skulle prøve at fastslå, hvad der egentlig er nationale klenodier. Vi kom frem til, at den danske befolkning nok ville føle sig fattigere, hvis man ikke havde den lyse bøgeskov og anemonerne. Jeg tror, det er vigtigt, at vi tager sådan nogle diskussioner. Både Sverige og Norge er noget mere bevidste om det, end vi er, men vi har nok også noget, vi gerne vil bevare. Jeg er ret overbevist om, at vores generation virkelig ville føle, det var et tab, hvis der ikke længere var den lyse bøgeskov og anemonerne om foråret, for så vidt som vi har tid til at vade ud i den.

Om lovforslag nr. L 89 og nr. L 90 skal jeg blot sige, at jeg ikke synes, bemærkningerne giver anledning til andet, end at vi må drøfte det videre under udvalgsarbejdet.

Til fru Hanne Severinsen vil jeg sige, at de køb, vi i Miljøministeriet har foretaget, har vi selvfølgelig ment var helt berettigede under de forudsætninger, der var på det tidspunkt, da man foretog købene. Det er også klart, at vi nu har foretaget en kortlægning af dem. Jeg synes i og for sig ikke, at kortlægningen som sådan giver anledning til, at man absolut kan sige, at

nu skal det og det sælges, for der har faktisk været en overordnet tankegang bag købene, men jeg synes, at man i lyset af disse lovforslag og dem, vi skal have til næste år, kan diskutere nogle generelle retningslinjer, som jeg sagde tidligere, for områder for at få dem klarere markeret, end vi gør i dag.

Endelig er der hr. Knud Lind. Det er jo altid interessant at høre indlæg fra Fremskridtspartiet, fordi de føres enten på et meget konkret eller også på et meget principielt plan og meget gennemført. Men det gør det indimellem også utrolig vanskeligt at kommentere dem. Jeg må indrømme, at jeg ikke har foretaget den helt store forberedelse til spørgsmålet om den private ejendomsret i dag, men hr. Collet har jo også svaret på nogle af de spørgsmål, hr. Knud Lind kom ind på. Der er altså ikke tale om et stort overgreb på den private ejendomsret i dette her, og der er i øvrigt også tale om nogle købs- og salgssituationer – det synes jeg det er vigtigt at notere sig. Det er altså ikke sådan, at vi tager noget fra nogen, uden at de får noget til gengæld.

Jeg er heller ikke enig med hr. Knud Lind i, at den linje, vi lægger, er udtryk for en påbud- og forbudsmentalitet; tværtimod prøver vi vel netop at anvende nogle andre metoder. Men hvis hr. Knud Lind kan komme med nogle konkrete ændringsforslag, kan vi jo prøve at tage stilling til, hvad det er, hr. Knud Lind har så meget imod. Jeg mener selvfølgelig, at de helt overordnede formålsparagraffer, vi har lagt frem i lovforslagene, skal fastholdes, men kan man komme med forslag af konstruktiv art, vil vi selvfølgelig også se på dem, når det er Fremskridtspartiet, der fremsætter dem. Det siger sig selv.

Til fru Marianne Jelved skal jeg sige, at jeg ikke har nogen præcis oversigt over, hvor meget der i øjeblikket er sendt over til Miljø- og Planlægningsudvalget på dette område, men jeg synes selvfølgelig, det er rigtigt, at vi prøver at samle disse forsøg som pilotmateriale og sende det over til Miljø- og Planlægningsudvalget i en overordnet, mere kortsigtet form, så man kan danne sig et indtryk af, hvad vi egentlig har fået ud af det arbejde, vi satte i gang, og det skal vi nok sørge for vil ske så hurtigt, som det er muligt for os.

Også til fru Lis Noer Holmberg skal jeg sige tak for tilslutningen. Fru Lis Noer Holmberg